

Z. Br.

Praca doktorska z pogranicza historii architektury i historii techniki wojennej XVI/XVII w.

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 10/4, 675

1965

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Błąd popełniony w stosunku do pamięci o Gralacie należy naprawić. Nie jest to jednak sprawa łatwa i prosta. Na miejscu bowiem plakiety z nazwiskiem Gralatha umieszczono później inną tablicę, dla uczczenia pamięci zamordowanego przez hitlerowców zasłużonego komendanta Gdańskiej Chorągwi ZHP, Alfa Liczmańskiego. Bohaterska działalność i męczeńska śmierć Liczmańskiego mają dla gdańszczan głęboką wymowę; dr inż. A. Januszajtis z Politechniki Gdańskiej wysunął propozycję, aby tablicę pamiątkową Liczmańskiego wmurować w miejsce widoczniejsze, w zabytkowy gmach w śródmieściu Gdańsk, który miasto oddało całkowicie gdańskiemu harcerstwu; wówczas zaś plakietę z nazwiskiem Gralatha można by umieścić na powrót na głazie w alei. Można Gralatha upamiętnić plakietą i w innym miejscu.

W pobliżu glazu istniała również bocznicą alei nosząca nazwisko Gralatha; jest to obecna ul. Hoene-Wrońskiego. Warto by nazwiskiem Gralatha — a może Gralathów — nazwać jedną z nowo powstających ulic Gdańska; okazji przysporzy choćby dwusetna rocznica śmierci uczonego w 1967 r.

Zygmunt Brocki

PRACA DOKTORSKA Z POGRANICZA HISTORII ARCHITEKTURY I HISTORII TECHNIKI WOJENNEJ XVI/XVII w.

12 czerwca 1965 r. na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej mgr inż. arch. Jadwiga Habela broniła pracy doktorskiej *Antonis van Obbergen, architekt i fortyfikator flamandzki z przełomu XVI i XVII w.* i otrzymała za tę pracę z pogranicza historii architektury i historii techniki stopień doktora nauk technicznych. Praca ukaże się drukiem.

Dotychczas A. van Obbergen, działający w Antwerpii, Danii i w Polsce — we Fromborku, Toruniu, Elblągu, Łowiczu oraz przez ok. 20 lat w Gdańsku (sprawował tu urząd architekta miejskiego) — uważany był jedynie za bardzo zdolnego inżyniera i przedsiębiorcę budowlanego. Dysertacja J. Habeli wysunęła tezę, że Obbergen był także architektem, i to dużej miary, twórcą projektów wielu budowli, a nie tylko ich wykonawcą. Tezę tę autorka obroniła. Praca jej przynosi nadto sporo nie znanych przedtem danych odnośnie do działalności Obbergena w zakresie inżynierii wodnej (np. regulacja Szkarpały i Wisły przy odgałęzieniu Nogatu).

Promotorem pracy był prof. dr inż. Marian Osiński, recenzentami: prof. dr Adam Bochnak z Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. mgr inż. Tadeusz Broniewski z Politechniki Wrocławskiej i prof. mgr inż. Jan Borowski.

Z. Br.

RADZIECCY UCZESTNICY KONGRESU HISTORII NAUKI W DOMU KULTURY RADZIECKIEJ

W dniu 6 września 1965 r. w Domu Kultury Radzieckiej w Warszawie odbyło się spotkanie z uczestnikami radzieckiej delegacji na XII Międzynarodowy Kongres Historii Nauki: B. M. Kiedrowem, A. A. Zworykinem, G. M. Dobrowem i A. N. Golian-Nikolskim. Spotkanie, zorganizowane łącznie z Komisją Nauki i Techniki przy Zarządzie Głównym Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, poświęcone było trzem tematom: *Perspektywy rozwoju nauki i techniki, Teraźniejszość i przyszłość cybernetyki, Młodość i nauka*. Po swoich wypowiedziach na te tematy goście radzieccy odpowiadali na liczne pytania, które padały ze strony publiczności.

E. O.